

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2018. gada 11. jūlijā (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 11. un 12. pants, kā arī 76. panta 6. punkts – Regula (EK) Nr. 987/2009 – 5. pants – Darba ņēmēja norīkošana darbā – Dalība sociālā nodrošinājumā šķērs – Krāpšanas apkarošana – A1 apliecība – Dalībvalsts, kurā tiek veikta profesionālā darbība, atteikums sniegt atzinumu krāpšanas vai āunprātīgas izmantošanas gadījumā

Lieta C-356/15

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2015. gada 13. jūlijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Martin*, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Ķrija, ko pārstāv *E. Creedon* un *M. Browne*, kā arī – *A. Joyce*, pārstāvji, kam palīdz *C. Toland*, *BL*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Beģģijas Karalisti, ko pārstāv *L. Van den Broeck* un *M. Jacobs*, pārstāves, kam palīdz *P. Paepe*, *avocat*,

atbildētāja.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *J. L. da Krušs Vilasa* [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši *E. Levits*, *E. Borgs Bartets* [*A. Borg Barthel*], *M. Bergere* [*M. Berger*] (referente) un *F. Biltšens* [*F. Biltgen*],

ģenerālvokģts: *H. Saugmandsgors ģe* [*H. Saugmandsgaard Ģe*],

ģekretģrs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ģemot vģrģ rakstveida procesū,

ģemot vģrģ lģmumu, kas pieģemts pģc ģenerģlvokģģta uzģlausģģanas, izģkatģģt lietu bez ģenerģlvokģģģta secinģģumiem,

ģasģudina šģ spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasību Eiropas Komisija lūdza Tiesu konstatēt, ka, pieņemot 2012. gada 27. decembra *loi-programme* [Programmlikuma] (2012. gada 31. decembra *Moniteur belge*, 88860. lpp.; turpmāk tekstā – “Programmlikums”) 23. un 24. pantu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012 (2012. gada 22. maijs) (OV 2012, L 149, 4. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 883/2004”), 11. un 12. pantā, kā arī 76. panta 6. punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai [...] Nr. 883/2004 (OV 2009, L 284, 1. lpp.), 5. pantā un Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai 2009. gada 12. jūnija Lēmumā A1 par dialoga un saskaņošanas procedūras izveidošanu jautājumos par dokumentu derīgumu, piemērojamo tiesību aktu noteikšanu un par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu [...] Nr. 883/2004 paredzēto pabalstu sniegšanu (OV 2010, C 106, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “A1 lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 883/2004

2 Regulas Nr. 883/2004 preambulas 5., 8., 15. un 17. apsvērumā ir paredzēts:

“(5) Ar šādu koordināciju (1) Kopienē ir jānodrošina, lai dažādajos valstu tiesību aktos būtu vienlīdzīga attieksme pret attiecīgajām personām.

[..]

(8) Vispārējais vienlīdzības attieksmes princips ir paši svarīgās darba ņēmējiem, kas nedzīvo dalībvalstī, kur tie tiek nodarbināti, ieskaitot pierobežas darbiniekus.

[..]

(15) Uz personām, kas pārvietojas Kopienē, jāattiecinā tikai vienas dalībvalsts sociālās nodrošināšanas shēma, lai novērstu valstu piemērojamo tiesību aktu noteikumu pārklāšanos un sarežģījumus, kas var rasties tās rezultātā.

[..]

(17) Lai iespējami efektīvi garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām, kas nodarbinātas kādās dalībvalsts teritorijā, ir lietderīgi noteikt vispārīgu noteikumu, ka piemērojamie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgā persona veic savu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.”

3 Šīs regulas 11. panta “Vispārīgi noteikumi” 1. un 3. punktā ir noteikts:

“1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakāutas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

[..]

3. Ievērojot 12.–16. pantu:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā kādā dalībvalstī, ir pakāpta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

[..].”

4 Šīs regulas 12. panta “paši noteikumi” 1. punkts ir paredzēts:

“Uz personu, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātās personas statusā tādā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savas darbības, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti veikt darbu minētā darba devēja uzdevumā, ar turpmāk attiecas pirmās minētās dalībvalsts tiesību akti, ja paredzams, ja paredzams, ja nepārsniedz 24 mēnešus un ja minētā persona nav nosūtīta aizstāt citu turp nosūtītu personu.”

5 Regulas Nr. 883/2004 76. panta “Sadarbība” 6. punkts ir noteikts:

“Ja rodas grūtības, interpretējot vai piemērojot šo regulu, un tādā gadījumā varētu tikt apdraudētas tās personas tiesības, uz kuru tās attiecas, kompetentās dalībvalsts vai attiecīgās personas dzīvesvietas dalībvalsts iestāde sazinās ar attiecīgās (o) dalībvalsts (u) iestādi (m). Ja pienācīgā termiņā nav iespējams rast risinājumu, attiecīgās iestādes var lūgt iejaukties Administratīvo komisiju.”

Regula Nr. 987/2009

6 Regulas Nr. 987/2009 preambulas 2. apsvērumā ir noteikts:

“Efektīvāka un ciešāka sadarbība starp sociāli nodrošinājuma iestādēm ir būtisks faktors, lai autu tām personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004, izmantot savas tiesības visdrīzākajā laikā un ar vislabākajiem nosacījumiem.”

7 Šīs regulas 5. pantā “Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstiprināšu pierādījumu juridiskais spēks” ir paredzēts:

“1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas statusa pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas vajadzībām, un apstiprināšos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tās dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokuments norādīts informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, lūdz izdevējiestādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējiestāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprināšu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokuments norādīts informācija balstās, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ciktāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informāciju vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne vēlāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņēma dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.”

8 Regulas Nr. 987/2009 6. panta “Tiesību aktu provizoriska piemērošana un pabalstu provizoriska piešķiršana” 1. punkts ir paredzēts:

“Ja stenošanas regulā nav paredzēts citādi, gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestādēm ir atšķirīgi viedokļi par piemērojamajiem tiesību aktiem, attiecīgajai personai provizoriski piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, prioritētes kārtību nosakot šādi:

a) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski strādā vai ir pašnodarbināta, ja šā persona strādā vai ir pašnodarbināta tikai vienā dalībvalstī;

[..].”

9 A1 līmenī ir noteikta dialoga un samierināšanas procedūra šaubu par dokumenta spēkā esamību vai pierādījuma dokumenta precizitāti vai atšķirīgu dalībvalstu viedokļu saistībā ar piemērojamo tiesību aktu noteikšanu vai saistībā ar iestādi, kurai ir jāsniedz pakalpojumi, gadījumā.

Beidzot tiesības

10 Programmlikuma 1. nodaļas 3. sadaļā “Krāpšana sociālā nodrošinājuma jomā un likuma pareiza piemērošana” ir ietvertas normas par cīņu pret krāpšanu saistībā ar norīkošanu darbā. Šīs nodaļas otrajā daļā ar nosaukumu “Tiesību āunprātīga izmantošana” ir ietverti Programmlikuma 22.–25. pants.

11 Tā 22. pants ir paredzēts:

“Šajā daļā tiek izmantoti šādas definīcijas:

1° “Eiropas koordinācijas regulas”:

a) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā [(OV 1971, L 149, 2. lpp.)], II sadaļā;

b) Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka stenošanas kārtību [Regulai Nr. 1408/71 (OV 1972, L 74, 1. lpp.)], III sadaļā;

c) Padomes 2003. gada 14. maija Regula (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ [(OV 2003, L 124, 1. lpp.)];

d) Regulas [Nr. 883/2004] II sadaļā;

e) Regulas [Nr. 987/2009] II sadaļā;

f) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1231/2010, ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina ar? uz tiem trešo valstu valstspieder?gajiem, uz kuriem min?t?s regulas neattiecas tikai vi?u valstspieder?bas d?? [(OV 2010, L 344, 1. lpp.)];

2° “Praktiskas vadl?nijas”: Administrat?v?s komisijas izstr?d?tas praktiskas vadl?nijas darba ??m?jiem Eiropas Savien?bas, Eiropas Ekonomikas zonas un Šveices teritorij? piem?rojamo ties?bu aktu noteikšanai;

3° “Administrat?v? komisija”: Administrat?v? komisija soci?l?s nodrošin?šanas sist?mu koordin?cijai;

[..].”

12 Programmlikuma 23. pant? ir noteikts:

“Normu, ar ko nosaka piem?rojam? ties?bu aktus Eiropas koordin?šanas regul?s, ?aunpr?t?ga izmantošana ir tad, ja algotam darba ??m?jam vai pašnodarbin?tajam piem?ro Eiropas koordin?šanas regulas situ?cij?, kad nav iev?roti šaj?s regul?s noteiktie un praktiskaj?s vadl?nij?s vai Administrat?v?s komisijas l?mumos preciz?tie nosac?jumi, lai nepiem?rotu šos Be??ijas ties?bu aktus soci?l? nodrošin?juma jom?, kas tiktu piem?roti šaj? situ?cij?, ja b?tu bijuši pareizi iev?roti iepriekš min?tie normat?vie un administrat?vie noteikumi.”

13 Programmlikuma 24. pant? ir noteikts:

“§ 1. Ja valsts tiesa, valsts soci?l?s nodrošin?šanas iest?de vai soci?lais inspektors konstat? šaj? da?? nor?d?to ?aunpr?t?go izmantošanu, attiec?gais algotais darbinieks vai pašnodarbin?tais tiks pak?auts Be??ijas ties?bu aktiem soci?l?s nodrošin?šanas jom?, ja šie ties?bu akti b?tu j?piem?ro atbilstoši 22. pant? min?tajiem normat?vajiem un administrat?vajiem noteikumiem.

§ 2. Be??ijas ties?bu akti soci?l? nodrošin?juma jom? b?s piem?rojami no pirm?s dienas, kad to piem?rošanas nosac?jumi b?s izpild?ti, ?emot v?r? 1969. gada 27. j?nija Likuma, ar kuru groza 1944. gada 28. decembra Likumu par soci?lo nodrošin?jumu darbiniekiem, 42. panta pirm?s da?as otro teikumu un Kara?a 1967. gada 27. j?lija Dekr?ta Nr. 38, ar kuru organiz? pašnodarbin?to personu soci?lo statusu, 16. pantu.”

14 Programmlikuma 25. pant? ir noteikts:

“Iest?des vai inspektora, kurš ir konstat?jis 23. pant? paredz?to ?aunpr?t?go izmantošanu, pien?kums ir to pier?d?t.”

Pirmstiesas proced?ra

15 2013. gada 21. novembr? Komisija nos?t?ja Be??ijas Karalistei br?din?juma v?stuli saist?b? ar Programmlikuma 23. un 24. panta neatbilst?bu Regulas Nr. 883/2004 11. un 12. pantam, k? ar? 76. panta 6. punktam un Regulas Nr. 987/2009 5. pantam, k? ar? A1 l?mumam.

16 Šaj? v?stul? Komisija p?rmeta Be??ijas Karalistei, ka t? ir pie??musi min?to 23. un 24. pantu, pieš?irot pilnvaras kompetent?m valsts iest?d?m, neizmantojot dialoga un samierin?šan?s proced?ru, kas šim nol?kam ir paredz?ta šaj?s regul?s, vienpus?ji piem?rot valsts ties?bu aktus soci?l? nodrošin?juma jom? nor?kotam darba ??m?jam, kurš jau ir pak?auts soci?l? nodrošin?juma sist?mai taj? dal?bvalst?, kur? t? darba dev?js parasti veic savu darb?bu, t?d??,

ka šīs p?d?j?š min?t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma iest?des izsniegtais dokuments, kurš apliecina šīs personas pak?aut?bu t?s soci?l? nodrošin?juma sist?mai (turpm?k tekst? – “A1 apliec?ba”), atbilstoši Regul?m Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 esot ties?bu ?aunpr?t?ga izmantošana.

17 Ar 2014. gada 20. janv?ra v?stuli Be??ijas Karaliste atbild?ja uz 2013. gada 21. novembra br?din?juma v?stuli, atsaucoties tostarp uz *adage fraus omnia corrumpit* un aizliegumu ?aunpr?t?gi izmantot ties?bas, k? uz visp?r?jiem ties?bu principiem, kuri ?aujot dal?bvalst?m pie?emt no Savien?bas ties?b?m atk?pes ietverošus valsts ties?bu noteikumus.

18 Turkl?t Be??ijas vald?ba apgalvoja, ka Regul?s Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 dal?bvalst?m esot ?auts noteikt vienpus?jus pas?kumus, k?di ir paredz?ti Programmlikuma 23. un 24. pant?, ja š?s dal?bvalstis uzskata, ka šo regulu piem?rošana izraisa kr?pšanu un ties?bu ?aunpr?t?gu izmantošanu.

19 2014. gada 25. septembr? Komisija pazi?oja motiv?tu atzinumu Be??ijas Karalistei, kas uz to atbild?ja ar 2014. gada 24. novembra v?stuli, kur? Komisija tostarp tika inform?ta par Programmlikuma 23. un 24. pant? paredz?to pas?kumu izpildes pagaidu aptur?šanu t?d??, ka ir uzskata proced?ra sakar? ar pien?kumu neizpildi.

20 T? k? Komisija nebija apmierin?ta ar šo atbildi, t? c?la šo pras?bu.

21 Ar Tiesas priekšs?d?t?ja 2015. gada 10. novembra l?mumu ?rijai tika at?auts iest?ties liet? Komisijas pras?jumu atbalstam.

Par pras?bu

Par pras?bas pie?emam?bu

Par pras?bas pie?emam?bu kopum?

– *Lietas dal?bnieku argumenti*

22 Be??ijas Karaliste galvenok?rt l?dz atz?t pras?bu kopum? par nepie?emamu t?d??, ka Komisija neesot sniegusi pier?d?jumus par apgalvot?s pien?kumu neizpildes past?v?šanu, it ?paši par neiesp?jam?bu interpret?t un piem?rot str?d?gos Programmlikuma noteikumus atbilstoši Savien?bas ties?bu norm?m, lai gan atbild? uz motiv?to atzinumu tai š?da iesp?ja tika sniegta.

23 Turkl?t Be??ijas Karaliste uzskata, ka Komisijas apgalvojums, saska?? ar kuru Programmlikuma 24. pants esot skaidr? pretrun? Regulas Nr. 883/2004 11. un 12. pantam, k? ar? 76. panta 6. punktam, un Regulas Nr. 987/2009 5. pantam, neesot pamatots.

24 Komisija l?dz noraid?t šo iebildi par nepie?emam?bu.

– *Tiesas v?rt?jums*

25 Ir tiesa, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru Komisijai ir j?pier?da apgalvot?s pien?kumu neizpildes past?v?šana. Šaj? zi?? p?d?jai min?tajai ir j?sniedz Tiesai vajadz?gie pier?d?jumi, lai t? var?tu p?rbaud?t, vai past?v š? pien?kumu neizpilde, turkl?t Komisija nedr?kst pamatoties uz jebk?diem pie??mumiem (spriedums, 2014. gada 4. septembris, Komisija/Francija, C?237/12, EU:C:2014:2152, 32. punkts).

26 Tom?r jaut?jums par to, vai Komisija ir pier?d?jusi pien?kumu neizpildes past?v?šanu, ir saist?ts nevis ar t?s pras?bas pie?emam?bas p?rbaudi, bet ar t?s b?t?bu (spriedums, 2015. gada

4. j?nijs, Komisija/Polija, C?678/13, nav public?ts, EU:C:2015:358, 18. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

27 T?tad iebilde par pras?bas nepie?emam?bu kopum?, kuru izvirz?jusi Be??ijas Karaliste, nav pamatota un ir j?noraida.

Par to iebildumu pie?emam?bu, kas saist?ti ar Regulas Nr. 883/2004 11. panta, Regulas Nr. 987/2009 5. panta un A1 l?muma p?rk?pumu

– *Lietas dal?bnieku argumenti*

28 Pak?rtoti Be??ijas Karaliste nor?da, pirmk?rt, ka iebildums par Regulas Nr. 883/2004 11. panta p?rk?pumu esot neprec?zs, jo pras?bas pieteikums ne?auj skaidri noteikt, vai iebildums ir par šo 11. pantu kopum? vai tikai par t? 1. punktu. Katr? zi?? Komisija neesot iesniegusi nevienu konkr?tu, prec?zu un saska?otu argumentu saist?b? ar šo 1. punktu.

29 Otrk?rt, Be??ijas Karaliste nor?da, ka pras?bas pieteikum? izvirz?tie argumenti, lai pamatotu iebildumu par Regulas Nr. 987/2009 5. panta p?rk?pumu, attiecas tikai uz š? panta 1. punktu. Komisija esot ar nokav?šanas sav? replikas rakst? no izdar?t? Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punkta p?rk?puma secin?jusi par Regulas Nr. 987/2009 5. panta 2.–4. punkta p?rk?pumu.

30 Trešk?rt, attiec?b? uz iebildumu par A1 l?muma p?rk?pumu Be??ijas Karaliste apgalvo, ka Komisija sav? pras?bas pieteikum? ir tikai piemin?jusi šo l?mumu, neizkl?stot š?da p?rk?puma iemeslus.

31 Komisija l?dz noraid?t šo iebildi par nepie?emam?bu.

– *Tiesas v?rt?jums*

32 J?konstat?, ka no Tiesas Reglamenta 120. panta c) punkta un past?v?g?s judikat?ras par šo noteikumu izriet, ka pieteikum? par lietas ierosin?šanu ir pietiekami skaidri un prec?zi j?nor?da str?da priekšmets un izvirz?to pamatu kopsavilkums, lai atbild?t?js var?tu sagatavot savu aizst?v?bu un lai Tiesa var?tu veikt p?rbaudi. No t? izriet, ka galvenie faktiskie un tiesiskie apst?k?i, ar kuriem ir pamatota š?da pras?ba, pras?bas pieteikum? ir j?nor?da lo?iski un saprotami un ka pras?bas pieteikum? ietvertajiem pras?jumiem ir j?b?t formul?tiem nep?rprotami, lai izvair?tos no t?, ka Tiesa lemj *ultra petita* vai ar? nelemj par k?du iebildumu (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2016. gada 2. j?nijs, Komisija/N?derlande, C?233/14, EU:C:2016:396, 32. un 34. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra).

33 Tiesa ir ar? nospriedusi, ka atbilstoši LESD 258. pantam celtajai pras?bai ir j?ietver lo?iski un prec?zi iebildumi, lai dal?bvalstij un Tiesai ?autu prec?zi nov?rt?t nor?d?t? Savien?bas ties?bu p?rk?puma apm?ru, kas ir oblig?ts nosac?jums, lai min?t? valsts v?l?k var?tu izmantot savus aizst?v?bas l?dzek?us un lai Tiesa var?tu p?rbaud?t nor?d?to valsts pien?kumu neizpildi (spriedums, 2016. gada 2. j?nijs, Komisija/N?derlande, C?233/14, EU:C:2016:396, 33. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

34 It ?paši Komisijas pras?b? ir j?b?t lo?iski un detaliz?ti izkl?st?tiem iemesliem, kas tai ir rad?juši p?rniec?bu, ka attiec?g? dal?bvalsts nav izpild?jusi k?du no L?gumos paredz?tajiem pien?kumiem (spriedums, 2016. gada 2. j?nijs, Komisija/N?derlande, C?233/14, EU:C:2016:396, 35. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

35 Šaj? gad?jum? Komisijas pras?bas pieteikums atbilst iepriekš?jos punktos atg?din?taj? judikat?r? nor?d?taj?m pras?b?m.

36 Pirmkārt, runājot par iebilduma attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 11. panta pirmo daļu, pieņemam, no prasības pieteikuma esošo prasījumu un tajā izklāstāto iebildumu neskaidrotas izriet, ka Komisijas prasības priekšmets ir Programmlikuma 23. un 24. panta neatbilstība vairākiem Savienības tiesību normām par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Norīkoto darba ņēmēju situācija ir regulāta šīs regulas 12. panta 1. punktā, ar kuru attiecībā uz šo darba ņēmēju kategoriju tiek īstenots šīs regulas pamatā esošais princips, saskaņā ar kuru uz personām, kurām šī regula ir piemērojama, ir attiecināmi tikai vienas dalībvalsts tiesību akti. Šis princips ir definēts Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktā. Šī panta 2.–5. punkts neattiecas uz norīkoto darba ņēmēju situāciju.

37 Lai gan patiešām Komisija savā prasībā minētās regulas 11. pantu ir norādījusi vispārīgi, ir jākonstatē, ka šī prasība ietver skaidru faktisko un tiesisko apstākļu izklāstu, uz kuriem tā balstāta. Gan no pirmstiesas procedūras, it īpaši no Komisijas Beļģijas Karalistei nosūtītā argumentāta atzinuma, gan no prasības pieteikuma izklāstātajām atbilstošajām tiesību normām un pamatiem izriet, ka šīs iestādes norādītā pienākumu neizpilde, tā kā tā attiecas uz šo pantu, ir tikai par 1. punktu.

38 Turklāt no Beļģijas Karalistes iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem izriet, ka tā ir atbildējusi uz iebildumu par Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkta neizpildi. Tādēļ ir skaidrs, ka Beļģijas Karaliste nevarēja pamatot kļūdainas tiesības par to, ka Komisijas iebildumi attiecas uz šī panta 1. punktu, un ka tā varēja lietderīgi atbildēt uz šiem iebildumiem.

39 Otrkārt, attiecībā uz iebilduma par Regulas Nr. 987/2009 5. panta pirmo daļu pieņemam, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā dalībvalstīm ir noteikts vispārīgās sadarbības pienākums gadījumā, kad rodas šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas grūtības, ieskaitot vēršanos Administratīvās komisijā.

40 Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktā ir noteikts, ka vienas dalībvalsts iestāžu izdots dokuments, kurš apliecina personas situāciju, lai tai piemērotu Regulas Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009, kā arī ar to saistītie pierādījumi ir obligāti citu dalībvalstu iestādēm. Regulas Nr. 987/2009 5. panta 2.–4. punktā ir aprakstīta dialoga un samierināšanas procedūra starp attiecīgajām iestādēm, kas jāieviešo dalībvalstij, kura šaubas par šo dokumentu spēkā esamību vai to faktu precizēti, ar kuriem ir pamatotas tajā minētās norādes. Tādējādi šajās pārdrošības minētajās normās ir precizēts vispārīgās sadarbības pienākuma starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā, saturs.

41 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Komisija sava prasības pieteikuma 10. punktā ir atgādinājusi Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkta, kā arī Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punkta saturu. Turklāt no piemērojamo tiesību normu un pamatojuma izklāsta prasības pieteikumā, neapšaubāmi, izriet, ka Beļģijas Karalistei tiek piemērota pienākumu neizpilde saistībā ar principu, kuri ieviesti ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu un precizēti Regulas Nr. 987/2009 5. pantā, ieviešanai. Visbeidzot, gan no dokumentiem, kas tika nosūtīti pirmstiesas procedūras laikā, it īpaši no Komisijas nosūtītā argumentāta atzinuma Beļģijas Karalistei, kā arī no Komisijas prasības pieteikuma izriet, ka šī iestāde ir norādījusi uz šīs dalībvalsts pienākumu neizpildi saistībā ar Regulas Nr. 987/2009 5. pantu kopumā.

42 Tādēļ ir skaidrs, pirmkārt, ka Beļģijas Karaliste, kas nevarēja pamatot kļūdainas tiesības par Komisijas iebildumu priekšmetu, kurš ir saistīts ar minētās regulas 5. pantu kopumā, varēja uz tiem lietderīgi atbildēt un, otrkārt, ka arguments par šīs normas apvienošanu ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu netika izvirzīts novēloti.

43 Treškārt, runājot par iebilduma saistībā ar A1 lēmuma pirmo daļu pieņemam, ir

j?konstat?, ka sava pras?bas pieteikuma 11. punkt? Komisija, cit?jot Tiesas judikat?ru attiec?b? uz A1 apliec?bu, ir aprakst?jusi t?s m?r?i un apjomu. Turkl?t no visu šaj? pras?bas pieteikum? nor?d?to argumentu, it ?paši no t?s 10.–12. punkta, p?rbaudes izriet, ka Komisija ir izkl?st?jusi iemeslus, kuru d?? t? p?rmet šai dal?bvalstij, ka t? ir p?rk?pusi A1 l?mum? paredz?t?s proced?ras.

44 No iepriekš min?t? izriet, ka Be??ijas Karalistes celt? iebilde par to iebildumu nepie?emam?bu, kas saist?ti ar Regulas Nr. 883/2004 11. panta, Regulas Nr. 987/2009 5. panta un A1 l?muma p?rk?pumu, nav pamatota un ir j?noraida.

45 L?dz ar to pras?ba ir pie?emama.

Par b?t?bu

Lietas dal?bnieku argumenti

46 Komisija sav? pras?bas pieteikum? vispirms atg?dina, ka Regulas Nr. 883/2004 11. pant? ir noteikts pamatprincips, saska?? ar kuru personas, kur?m š? regula ir piem?rojama, princip? ir pak?aujamas tikai vienas dal?bvalsts ties?bu aktiem. Run?jot par nor?kotajiem darba ??m?jiem, Komisija uzsver, ka tie saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 12. pant? noteikto normu joproj?m paliek pak?auti t?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, kur? tie parasti veic savu darb?bu, un š? p?d?j? min?t? izsniedz šiem darba ??m?jiem A1 apliec?bu, kuras m?r?is ir apliecin?t vi?u apdrošin?t? statusu šaj? dal?bvalst?.

47 Šaj? sakar? Komisija nor?da, ka Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkt? ir paredz?ts, ka vienas dal?bvalsts kompetent?s iest?des izsniegtie dokumenti ir saistoši citu dal?bvalstu iest?d?m tikm?r, kam?r to izdev?ja dal?bvalsts nav tos atsaukusi vai atzinusi par sp?k? neesošiem.

48 T? piebilst, ka Regulas Nr. 883/2004 interpret?cijas vai piem?rošanas gr?t?bu gad?jum?, kas var apdraud?t to personu ties?bas, uz kur?m t? attiecas, š?s regulas 76. pant? ir paredz?ts, ka nor?kojuma dal?bvalsts kompetent? iest?de sazin?s ar nor?kot?jas dal?bvalsts iest?di un, ja nevar tikt pan?kts risin?jums sapr?t?g? termi??, t? var v?rsties ar? Administrat?vaj? komisij?.

49 Turkl?t Tiesa ar 2006. gada 26. janv?ra spriedumu *Herbosch Kiere* (C?2/05, EU:C:2006:69, 24. un 25. punkts) ir apstiprin?jusi, ka A1 apliec?ba ir saistoša t?s dal?bvalsts kompetentajai iest?dei, kur? darba ??m?ji ir nor?koti darb?, jo ar to tiek rad?ts pie??mums, ka darba ??m?ju pieder?ba t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?mai, kur? dibin?ts uz??mums, kas šos darba ??m?jus nor?kojis darb?, ir likum?ga un noteikti noz?m?, ka dal?bvalsts, uz kuru tie ir nor?koti, sist?ma nav piem?rojama.

50 Komisija uzskata, ka no š?s judikat?ras izrietot, ka Programmlikuma 23. un 24. panta pie?emšana ir pretrun? Regulas Nr. 883/2004 11. un 12. pantam, k? ar? 76. pantam un Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktam, k? t?s interpret?jusi Tiesa, noteikumiem.

51 Run?jot par Be??ijas Karalistes argumentu, kurš nor?d?ts pirmstiesas proced?r? un saska?? ar kuru šai dal?bvalstij bija pien?kums pie?emt min?tos valsts ties?bu noteikumus saska?? ar pras?b?m, kas izriet no *adage fraus omnia corrumpit* un no visp?r?j? ties?bu ?aunpr?t?gas izmantošanas aizlieguma principa, Komisija apgalvo, ka atbilstoši Tiesas judikat?rai aizdomu par ?aunpr?t?gu vai kr?pniecisku r?c?bu gad?jum? uz dal?bvalst?m tiek attiecin?ti b?tiski ierobežojumi. T?d?j?di, lai atteiktu Savien?bas pilso?iem ties?bas izmantot Savien?bas ties?bu normas, vienas dal?bvalsts ties?m ir ne tikai j??em v?r? ?aunpr?t?ga vai kr?pnieciska r?c?ba katr? atseviš?? gad?jum?, bet ar? j?balst?s uz objekt?viem pier?d?jumiem un j?nov?rt? š?da r?c?ba, ?emot v?r? ar attiec?go Savien?bas ties?bu normu izvirz?to m?r?i.

52 Ta?u Komisija nor?da, ka š? sprieduma 50. punkt? min?tajos noteikumos prec?zi un detaliz?ti ir regul?ta sadarb?bas k?rt?ba gad?jum?, ja ir aizdomas par kr?pšanu vai ?aunpr?t?gu izmantošanu, t?, ka nav j?atk?pjas no Savien?bas ties?bu norm?m saist?b? ar principu *fraus omnia corrumpit*.

53 Turkl?t š? iest?de uzskata, ka visp?r?jais tiesisk?s noteikt?bas princips prasa, ka tikm?r, kam?r A1 apliec?bu t?s izdev?jas valsts iest?des nav atsaukušas vai atzinušas par sp?k? neesošu, t? ir saistoša t?s dal?bvalsts soci?l?s apdrošin?šanas iest?d?m un ties?m, kurp attiec?gie darbinieki ir nor?koti, un ir pier?d?ts, ka šie darbinieki ir pieder?gi t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?mai, kur? ir nodibin?ts vi?u uz??mums. T?d?j?di, vienpus?ji pie?emot Programmlikuma 23. un 24. pantu, esot p?rk?pts šis princips, k? ar? loj?las sadarb?bas starp dal?bvalst?m princips, kas ir noteikts LES 4. panta 3. punkt?.

54 Šo pašu iemeslu d?? Komisija noraida Be??ijas Karalistes nor?d?to argumentu, saska?? ar kuru tikai tas vien, ka ar Regul?m Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 ir ieviestas ?pašas dialoga un samierin?šan?s proced?ras gad?jumiem, kad ir aizdomas par kr?pšanu vai ?aunpr?t?gu izmantošanu, neliedzot dal?bvalst?m iesp?ju apkarot šo kr?pšanu vai šo ?aunpr?t?go izmantošanu ar citiem l?dzek?iem.

55 ?rija, kas iest?jusies liet? Komisijas pras?jumu atbalstam, it ?paši uzsver, ka ar min?taj?m regul?m ir ieviesta piem?rojamo ties?bu aktu izv?les sist?ma, kur? tiek iev?rots tiesisk?s noteikt?bas princips, kas balst?s uz piem?rojamo ties?bu aktu unikalit?ti un A1 apliec?bas atz?šanu. Turkl?t esot paredz?ta konfliktu atrisin?šanas sist?ma.

56 Attiec?b? uz principu *fraus omnia corrumpit* ?rija nor?da, ka, ja vien nav p?rk?pts tiesisk?s noteikt?bas princips, š?ds Savien?bas ties?bu visp?r?jais princips ne?auj noraid?t skaidrus un nep?rprotamus noteikumus, neapšaubot to sp?k? esam?bu konkr?t? gad?jum?.

57 Be??ijas Karaliste sav? atbildes rakst? vispirms preciz?, ka normu, ar ko nosaka piem?rojamos ties?bu aktus "Eiropas koordin?šanas [r]egul?s, ?aunpr?t?gas izmantošanas j?dziens", kas ir defin?ts Programmlikuma 23. pant?, ietver materi?lu un t?šu elementu.

58 Tostarp par "kr?pšanu" tiekot kvalific?tas, piem?ram, viltotas A1 apliec?bas, Be??ijas iedz?vot?ju nor?košana darb? br?d?, kad beidzas vi?u piesaiste Be??ijas soci?l? nodrošin?juma sist?mai, nep?rtraukta nor?košana darb?, kuras ilgums p?rsniedz maksimumo 24 m?nešu laiku, vai ar? absol?ta tiešas saiknes neesam?ba starp nor?koto darbinieku un t? darba dev?ju, k? ar? Praktiskaj?s vadl?nij?s, kas min?tas Programmlikuma 22. pant?, aprakst?t?s situ?cijas.

59 Š?d?s situ?cij?s atbilstoši Programmlikuma 23. pantam b?tu j?pier?da, ka past?v v?lme "no Be??ijas soci?l? nodrošin?juma piem?rošanas jomas izsl?gt ties?bu aktus, kuri b?tu j?piem?ro š?d? situ?cij?, ja normat?vie un administrat?vie noteikumi [...] b?tu bijuši pareizi iev?roti". Savuk?rt šis pants neattiecoties uz soci?l?s optimiz?šanas gad?jumiem vai ar? uz gad?jumiem, kad A1

apliec?b? ir pie?autas tikai vienk?r?šas materi?ltiesiskas k??das.

60 Turkl?t Be??ijas Karaliste preciz?, ka ?aunpr?t?gas izmantošanas pier?d?jums Programmlikuma 24. panta 1. punkta izpratn? var tikt iesniegts tikai p?c tam, kad katr? atsevi?? gad?jum? ir p?rbaud?ta objekt?v? inform?cija.

61 T?d?j?di Be??ijas Karaliste apgalvo, ka Programmlikuma 23. un 24. pants ir piem?rojami tikai retos gad?jumos, kad Be??ijas kompetentaj?m iest?d?m vai ties?m n?ktos konstat?t kr?pšanas gad?jumu, kas izrais?jis A1 apliec?bas izdošanu, neiev?rojot Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 noteikumus, ar nol?ku izvair?ties no valsts ties?bu aktu, kuri ir piem?rojami saska?? ar ??m norm?m, proti, Be??ijas ties?bu aktu, piem?rošanas. L?dz ar to Komisijas apgalvojums, saska?? ar kuru apstr?d?to noteikumu m?r?is ir atcelt A1 apliec?bu, neesot pareizs.

62 Be??ijas Karaliste ar? nor?da, ka dialogs starp dal?bvalst?m attiec?b? uz A1 apliec?bu atsaukšanu, ?emot v?r? ?oti rudiment?ro un fragment?ro past?vošo regul?jumu, darbojas neapmierinoši un ka kr?pšanas apkarošanai esot j?izmanto efekt?v?ki l?dzek?i.

63 T?l?k, atg?dinot svar?gumu Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkta a) apakšpunkt? noteiktajam principam, saska?? ar kuru piem?rojamie ties?bu akti ir nodarbin?t?bas dal?bvalsts ties?bu akti, k? ar? iz??mums no ?? principa ir paredz?ts nor?kotajiem darba ??m?jiem, Be??ijas Karaliste apgalvo, ka pret darba ??m?ju, kurš kr?pnieciski izmanto šo iz??mumu, ir labv?l?g?ka attieksme nek? pret cit?m nodarbin?t?m person?m nodarbin?t?bas dal?bvalsts teritorij?.

64 V?l Be??ijas Karaliste nor?da, ka ar Regulu Nr. 1408/71 noteikt?s un Regul? Nr. 883/2004 p?r?emt?s likumu kol?ziju sist?mas piem?rošana ir atkar?ga vien?gi no objekt?v?s situ?cijas, k?d? ir attiec?gais darba ??m?js. Regulas Nr. 883/2004 12. panta kr?pnieciska piem?rošana izrais?tu to, ka soci?l? nodrošin?juma sist?m? apdrošin?taj?m person?m tiktu pieš?irtas izv?les ties?bas, p?rk?pjot kol?ziju normu oblig?to raksturu.

65 Run?jot par visp?r?jo principu *fraus omnia corrumpit*, Be??ijas Karaliste, atsaucoties uz Tiesas judikat?ru, k? ar? uz doktr?nu, nor?da, ka dal?bvalsts nevar veikt t?dus Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 ?stenošanas pas?kumus, ar kuriem tiek p?rk?pts š?ds visp?r?js Savien?bas ties?bu princips. Saskaroties ar kr?pniecisk?m situ?cij?m, valsts iest?d?m un ties?m t?tad b?tu j?b?t pilnvarot?m nekav?joties veikt korekt?vus pas?kumus.

66 Prec?z?k, run?jot par iebildumu saist?b? ar A1 l?muma p?rk?pumu, Be??ijas Karaliste, atsaucoties uz 1992. gada 8. j?lija spriedumu *Knoch* (C?102/91, EU:C:1992:303), nor?da, ka šis l?mums nav normat?vs akts un ka t?d?? t? neiev?rošana nevar b?t pras?bas sakar? ar pien?kumu neizpildi priekšmets.

67 Attiec?b? uz iebildumu saist?b? ar Regulas Nr. 883/2004 11. un 12. panta p?rk?pumu Be??ijas Karaliste apgalvo, ka Be??ijas iest?d?m un ties?m ir ties?bas, pareizi piem?rojot Regulas Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009, atteikt "pašreiz [ar Regulas Nr. 883/2004 12. pantu] pieš?irto atvieglojumu", ja šis atvieglojums ir nor?d?ts kr?pnieciski. Šaj? zi?? Be??ijas Karaliste noraida Komisijas izvirz?to argumentu, saska?? ar kuru dialoga un samierin?šan?s proced?ras past?v?šana un A1 apliec?bas saistošais sp?ks ne?aujot piem?rot *fraus omnia corrumpit* principu.

68 Run?jot par iesp?jamo t?da principa p?rk?pumu, saska?? ar kuru uz Regulas Nr. 883/2004 izmantot?jiem ir attiecin?mi tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti, Be??ijas Karaliste apgalvo, ka kr?pšanas gad?jum? ir iesp?jams, ka it k? kompetent? iest?de nemaz nav izdevusi min?to A1 apliec?bu par to, ka darba ??m?js nav pak?auts š?s valsts ties?bu aktiem, un ka paties?b? vi?am nav nek?das aizsardz?bas soci?l? nodrošin?juma jom?. Š?d? gad?jum? neb?tu noticis b?tisks š? principa p?rk?pums. Turkl?t kr?pnieciskas konstrukcijas rad?tu neloj?las konkurences un soci?l?

dempinga situācijas. Tādējādi Programmlikuma 23. un 24. panta piemērošana garantējot "tiesības uz sociālo nodrošinājuma pabalstiem un uz sociālajiem atvieglojumiem" Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. panta 2. punkta izpratnē.

69 Pat gadījumā, kad attiecīgā persona būtu pakāpta izdevējiesdes dalībvalsts sociālo nodrošinājuma sistēmā, piesaiste Beļģijas sociālajam nodrošinājumam neradītu dubultu piesaisti, jo Regulas Nr. 987/2009 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir skaidri paredzēts, ka nesaskaņū starp divām dalībvalstīm par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu gadījumā attiecīgajai personai provizorisks ir piemērojams vienas dalībvalsts tiesību akti. Šādā gadījumā prioritāri tiktu piemēroti tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski veic saimniecisku darbību, ja šā persona to dara tikai vienā dalībvalstī.

70 Runājot par iebildumu saistībā ar Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkta pārskatīšanu, Beļģijas Karaliste uzskata, ka, ņemot vērā, ka ar Regulu Nr. 883/2004 ieviestās koloziju tiesību sistēmas piemērošana ir atkarīga no objektīvās situācijas, kādā ir konkrētais darba ņēmējs, gadījumā, kad Beļģijas kompetēšs iestādes un tiesas konstatē, ka A1 apliecība ir viltota vai ka tā ir izdota krāpniecisku darbību rezultātā, prezumpcija par norokoto darba ņēmēju likumgu piesaisti ir jāuzskata par atspēkotu.

71 Turklāt Beļģijas Karaliste uzskata, ka Tiesa vēl nav izteikusies par jautājumu, vai šādi dokumenti ir absolūti saistoši tās dalībvalsts sociālo nodrošinājuma iestādēm un tiesām, uz kuru darba ņēmēji ir norokoti darbā, pat ja šie dokumenti ir viltoti vai iegūti krāpšanas rezultātā. Tādējādi uzskata, ka, ja ir pierādīts, ka A1 apliecība ir iegūta krāpšanas rezultātā vai ka tā ir viltota, uz šiem dokumentiem nevar tikt attiecināta prezumpcija par norokoto darba ņēmēju likumgu piesaisti un tādējādi tie nevar būt saistoši tās dalībvalsts sociālo nodrošinājuma iestādēm un tiesām, uz kuru darba ņēmēji ir norokoti darbā.

72 Visbeidzot, attiecībā uz iebildumu saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu un Regulas Nr. 987/2009 5. pantā paredzēto dialoga un samierināšanas procedūru pārskatīšanu Beļģijas Karaliste apstrīd Komisijas norokoto argumentu, saskaņā ar kuru šo procedūru izmantošana ir vienģgais instruments krāpšanas gadījumā, izņemot citus instrumentus un neizslēdzot paralēlu dialoga un samierināšanas procedūru piemērošanu.

73 Savģ replikas rakstģ Komisija atkārtoti iebildumus, kas norokoti tās prasģbas pieteikumģ, un apģalvojumu, ka Programmlikuma 23. un 24. pantģ ir ģauts atcelt A1 apliecģbu krāpšanas gadģjumģ, ja šo pantu piemģrošanas rezultātģ tiek mainģti piemģrojamie tiesģbu akti.

74 Runģjot par visģpģrģjo *fraus omnia corrumpit* principu, Komisija apģstiprina, ka Tiesa 2000. gada 10. februģra spriedumģ *FTS* (Cģ202/97, EU:C:2000:75, 53. punkts) ir skaidri nospģriedusi, ka dalģbvalstģm nav pilnģvaru vienģpusģji izlemt, ka darba ņģmģja izcelsmes dalģbvalsts izdots dokuments ir krāpniecisks.

75 Attiecģbģ uz iebildumu par Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkta un 12. panta pārģskatģpumu Komisija norokda, ka Regulas Nr. 987/2009 6. panta 1. punkta a) apakģpunkts, pretģji Beļģijas Karalistes norokdģtajam, ir piemģrojams gadģjumos, kad vēl nav noteikti piemģrojamie tiesģbu akti. Šģ noteikuma mģrģis ir nodroģinģt pģrejas [apģdroģinģšanas] segumu attiecģgajģm personģm, nevis noteikt otru obligģtu apģdroģinģģšanu, pģrkģpjot Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktu un 12. pantu.

76 Attiecģbģ uz iebildumu saistģbģ ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu un Regulas Nr. 987/2009 5. panta pārģskatģpumu Komisija precģģ, ka tģs prasģba nav par to, lai nevis aizliģgtu Beļģijas Karalistei cģnģties pret ģaunprģģģgu izmantoģģšanu vai krāpnieciskģm darbģbģm, bet lai garantģtu, ka tiek ievģrotas ar Regulum Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 ieviestģs procedģras.

Tomēr, ar Programmlikuma 23. un 24. panta pieņemšanu sev piešķirot tiesības vienpusēji pieņemt lēmumus par norikoto darba ņēmēju piesaisti Beļģijas tiesbu aktiem tādēļ, ka tās inspektori un sociālais apdrošināšanas iestādes ir “apliecinājuši” vai “pierādājuši” krāpšanas gadījumu, Beļģijas Karaliste ir pārkāpusi šīs regulas, ar to saprotot lojlas sadarbības principu, kurš kā vispārējs princips ir piemērojams pat tādēļ gadījumā, kad ir aizdomas par krāpšanu vai āunprātīgu izmantošanu.

77 Visbeidzot, runājot par A1 lēmumu, Komisija atgādina, ka tajā ir detalizēta dialoga un samierināšanas procedūra, kas ir ieviesta ar Regulas Nr. 883/2004 76. pantu un Regulas Nr. 987/2009 5. pantu, kārtībā. Programmlikuma 23. pants turklāt esot atgādīta nepieciešamība ievērot minēto procedūru. Tomēr Komisija uzskata, ka ar šo noteikumu, to lasot kopā ar šo paša likuma 24. pantu, piešķirts vienpusējs tiesības Beļģijas Karalistei tieši āauj neievērot šīs pašas procedūras kārtību, kas ir detalizēta A1 lēmumā.

78 Beļģijas Karaliste savā atbildē uz repliku tostarp apstrīd Komisijas sniegto Regulas Nr. 987/2009 6. panta 1. punkta interpretāciju. Šā dalībvalsts uzskata, ka no šīs tiesbu normas teksta neizriet, ka tā var tikt piemērota tikai gadījumā, kad piemērojamie tiesbu akti vāļ nav noteikti. Tātad šā tiesbu norma ir piemērojama tad, kad radušās domstarpības starp iestādēm vai divu dalībvalstu iestādēm vai kad jānosaka piemērojamie tiesbu akti. Tomēr, kad kompetētās iestādes vai tiesas vāļas piemērot Programmlikuma 23. un 24. pantu, proti, retajos gadījumos, kad krāpšana ir pierādīta, hipotētiski pastāvās domstarpības par piemērojamajiem tiesbu aktiem.

Tiesas vārtējums

79 Attiecībā uz iebildumiem par Regulas Nr. 883/2004 11. un 12. panta, kā arī 76. panta 6. punkta un Regulas Nr. 987/2009 5. panta pārkāpumu ievadē ir jānorāda, ka Regulas Nr. 883/2004 normu, kurās noteikti piemērojamie tiesbu akti, mērķis ir tostarp, lai attiecīgās personas tiktu pakāutas vienas dalībvalsts sociālo nodrošinājuma sistēmā, kā rezultātā tās izvairītos no vienlaicīgas dažādu valstu tiesbu aktu piemērošanas un no tā izrietošiem sarežģījumiem. Šis princips it āpaši ir nostiprināts šīs regulas 11. panta 1. punktā (skat. pāc analoģijas spriedumus, 2012. gada 12. jānijs, *Hudzinski* un *Wawrzyniak*, C-611/10 un C-612/10, EU:C:2012:339, 41. punkts, kā arī 2015. gada 12. februāris, *Bouman*, C-114/13, EU:C:2015:81, 33. punkts).

80 Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts ir paredzēts, ka norīkotam darba ņēmējam šajā normā norīdītajos apstākļos ir piemērojami tās dalībvalsts tiesbu akti, kurā šis darba ņēmējs parasti veic savu algoto darbību, nevis tās dalībvalsts akti, kurp šā persona ir norīkota darbā.

81 Dalībvalsts, kurā darba ņēmējs parasti veic savu darbību, kompetētās iestādes izsniedz norīkotajam darba ņēmējam A1 aplieciņu, kurā mērķis ir apliecināt, ka šis darba ņēmējs ir apdrošināts šajā dalībvalstī.

82 Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punkts attiecībā uz dalībvalsts iestādes izsniegto dokumentu, kurā norīdītas personas stāvoklis Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 piemērošanas vajadzībām, kā arī ar to saistīto apstiprinošo materiālu juridiskā vārtībā, ir noteikts, ka citas dalībvalsts iestādēm šie dokumenti ir obligāti, ja to izdevēja dalībvalsts nav tos atsaukusi vai atzinusi par spēkā neesošiem.

83 Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu, ja rodas grūtības, interpretējot vai piemērojot šo regulu, un tādēļ varētu tikt apdraudētas tās personas tiesības, uz kuru tās attiecas, kompetentās dalībvalsts vai attiecīgās personas dzīvesvietas dalībvalsts iestāde sazinās ar attiecīgās dalībvalsts iestādi. Ja pienācīgā termiņā nav iespējams rast risinājumu, attiecīgās iestādes var vērsties Administratīvajā komisijā.

84 Jānorāda, ka Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā b) ir paredzēts Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta saturs. Tāpat, kā Regula Nr. 883/2004 ir saglabāta norma par darba ņēmēja pakāušanu tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tās darba devējs parasti veic savu darbību, un tās kā šo regulu mērķi ir identiski, pēc analoģijas ir jāatsaucas uz Tiesas judikatūru par Regulu Nr. 1408/71.

85 Saskaņā ar šo judikatūru dalībvalsts, kurā darba devējs parasti veic savu darbību, kompetentā iestāde A1 apliecībā atzīst, ka tās sociālā nodrošinājuma sistēma paliek piemērojama norīkotiem darba ņēmējiem viņu norīkojuma laikā. Tādējādi, ņemot vērā principu, saskaņā ar kuru darba ņēmējiem ir jābūt apdrošinātiem tikai vienā sociālā nodrošinājuma sistēmā, A1 apliecība noteikti nozīmē, ka tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma, kurā darba ņēmējs ir norīkots, nav piemērojama (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 10. februāris, *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 49. punkts, un 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 21. punkts).

86 Lojālas sadarbības princips, kurš paredzēts LESD 4. panta 3. punktā, un Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā un Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktā noteiktie mērķi netiks ievēroti, ja tās dalībvalsts, kurā darba ņēmējs ir norīkots, pieņems tiesību aktus, ar ko tās pilnvaro savas iestādes vienpusēji uzskatīt, ka tām nav saistošas minētajā apliecībā ietvertās norādes, un attiecināt uz šiem darba ņēmējiem arī šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma shēmu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 10. februāris, *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 52. punkts; 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 23. punkts, un 2018. gada 6. februāris, *Altun u.c.*, C-359/16, EU:C:2018:63, 38. punkts).

87 Līdz ar to A1 apliecība ir principā saistoša tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā darba ņēmēji ir norīkoti darbā, jo ar to tiek radīts pieņēmums, ka darba ņēmēju piederība tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, kurā dibināts uzņēmums, kas darba ņēmējus norīkojis darbā, ir likumīga (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 10. februāris, *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 53. punkts; 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 24. punkts, un 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 41. punkts).

88 Ar pretēju risinājumu tiktu pārkāpts princips, ka uz algotiem darba ņēmējiem attiecas tikai viens sociālā nodrošinājuma režīms, kā arī piemērojamā režīma paredzamība un tādējādi – tiesiskā noteiktība. Gadījumā, kad piemērojamais režīms ir grūti nosakāms, katrā no divu attiecīgo valstu kompetentajām iestādēm ir jāuzskata, par sliktu konkrētajiem darbiniekiem, ka viņiem ir piemērojams tās sociālā nodrošinājuma režīms (spriedumi, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 25. punkts, un 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 42. punkts).

89 Tomēr lojālas sadarbības princips, kurš noteikts LESD 4. panta 3. punktā, nosaka pienākumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas izdevusi A1 apliecību, sniegt pareizu attiecīgo faktu novērtējumu, lai varētu tikt piemērotas normas saistībā ar piemērojamo tiesību aktu noteikšanu sociālā nodrošinājuma jomā un līdz ar to garantētā šajā apliecībā minēto norīžu precizitāti (spriedumi, 2017. gada 27. aprīlis, *A Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 39. punkts, un 2018. gada 6. februāris, *Altun u.c.*, C-359/16, EU:C:2018:63, 37. punkts).

90 Turklīt šai iestēdei ir jāpārdomā, vai šīs A1 apliecības izsniegšana ir pamatota, un vajadzības gadījumā tās jāatsauc, ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, uz kuru ir norīkoti darba ūmji, izsaka šaubas par faktu precizitāti, kas bijuši šī dokumenta pamatā, un līdz ar to – par tajā esošo norīžu precizitāti, it īpaši tādām, ka tās neatbilst Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā noteiktajām prasībām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

91 Gadījumā, kad attiecīgās iestādes nevar vienoties, it īpaši par konkrētās situācijas faktu novērtējumu, tās var vērsties Administratīvajā komisijā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

92 Ja šā pārdējā minētā nespēj panākt dalībvalstu vienprātību par lietā piemērojamo tiesisko regulējumu, dalībvalsts, uz kuru ir norīkoti attiecīgā darba ūmji, nekaitējot izdevīgā iestādes dalībvalstī esošajiem iespējamiem tiesību aizsardzības līdzekļiem tiesī, var uzsākt procedūru par valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 259. pantam, lai Tiesa šādas prasības ietvaros varētu pārbaudīt jautājumu par šiem darba ūmjiem piemērojamiem tiesību aktiem un tādā A1 apliecībā esošo norīžu precizitāti (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 45. punkts).

93 Tādējādi, pat ja ir bijusi acīmredzama kļūda vērtējumā par Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas nosacījumiem un ja tomēr izrādās, ka attiecīgā darba ūmju nodarbinātības nosacījumi acīmredzami neietilpst tās normas materiālās piemērošanas jomā, pamatojoties uz kuru ir izdota A 1 apliecība, ir jāievēro procedūra, kļūda jāpiemēro, risinot iespējamās strīdus starp attiecīgajām dalībvalstu iestādēm par A 1 apliecības spēkā esamību vai precizitāti (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Ja tiktu apstiprināts, ka tās dalībvalsts, uz kuru darba ūmji ir norīkoti, var pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tās pilnvaro savas iestādes, vērsties šīs dalībvalsts tiesī, vienpusēji atzīt A1 apliecību par spēkā neesošu, tad tiktu apdraudēta sistēma, kuras pamatā ir lojāla sadarbība starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Līdz ar to tikmēr, kamēr A1 apliecība nav atsaukta vai atzēta par spēkā neesošu, tās principā ir obligāta tās dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā, uz kuru darba ūmji ir norīkoti, un tādā tās ir saistoša tās iestādēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 30. un 31. punkts).

95 Tās rezultātā tās tiesību akti, kļūdi ir Programmlikuma 23. un 24. pants, kuros Beļģijas Karalistes kompetentajām iestādēm ir atļauts vienpusēji pakāut darba ūmju Beļģijas tiesiskajam regulējumam sociālā nodrošinājuma jomā, ir pretrunā principam par algotu darba ūmju pakāušanu tikai vienai sociālā nodrošinājuma sistēmai, kas noteikts Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktā, kā arī tiesiskās noteiktības principam, kurš tostarp prasa, lai tiesību normu sekas būtu skaidras, precīzas un paredzamas, it īpaši tad, ja tās var būt negatīva ietekme uz privātpersonām un uzņēmumiem (šajā nozīmā skat. it īpaši spriedumu, 2013. gada 12. decembris, *Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation*, C-362/12, EU:C:2013:834, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

96 Turklīt tās tiesību akti, kļūdi ir aplūkoti šajā lietā, nav saderīgi ar Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 normām, kurās regulāta izmantojamā procedūra šo regulu interpretācijas vai piemērošanas grūtību gadījumā, it īpaši, ja dalībvalsts, uz kuru darba ūmji ir norīkoti, uzskata, ka nav izpildēti Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumi.

97 Šis konstatējums nav atspēkojams ar Beļģijas Karalistes norādīto argumentu, saskaņā ar kuru šīs dalībvalsts iestādēm, ja ir konstatēta kļūpšana, ir tiesības atteikties piemērot Regulas

Nr. 883/2004 12. panta 1. punktu.

98 Pirmkārt, jākonstatē, ka nevienšs regulas vai Regulas Nr. 987/2009 normā nav ietverta atļauja dalībvalstīm vienpusēji likumdošanas ceļā paredzēt, ka Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punkts nav piemērojama krāpšanas vai tiesību pārkāpumu izmantošanas gadījumā, tādējādi lojlas sadarbības princips, kurš konkretizēts Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā un Regulas Nr. 987/2009 5. pantā, ir piemērojams pat šādos situācijās.

99 Protams, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ieinteresētās personas nedrīkst krāpnieciski vai pārkāpumu nolūkā atsaukties uz Savienības normām, jo tiesību krāpnieciskas un pārkāpumu izmantošanas aizlieguma princips ir Savienības tiesību vispārīgais princips. Savienības tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, ka tā iekāutu darbības, kas tiek veikti tikai tādēļ, lai krāpnieciski vai pārkāpumu gētu labumu no Savienības tiesībās paredzētajām priekšrocībām (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 48. un 49. punkts un tajos minētā judikatūra).

100 Šādos apstākļos Tiesa konstatēja, ka, tiktāl dialoga ietvaros, kas paredzēts Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā, dalībvalsts, uz kuru darba ņēmēji ir norīkoti, iestāde vēršas A 1 apliecinājumā izdevējā, iesniedzot konkrētu informāciju, kas liek uzskatīt, ka šīs apliecināšanas ir iegūtas krāpnieciski, otrādi minētajai iestādei atbilstoši lojlas sadarbības principam, ņemot vērā šo informāciju, ir jāpārskata šo apliecinājuma izsniegšanas pamatotība un vajadzības gadījumā tās jāatsauc (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 54. punkts).

101 Ja pārkāpumu minētā iestāde neveic šādu pārskatīšanu saprātīgā termiņā, ir jābūt iespējai uz šo informāciju atsaukties tiesvedībā, līdzot tās dalībvalsts tiesai, uz kuru darba ņēmēji ir norīkoti, ņemot vērā minētās apliecināšanas (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 55. punkts).

102 Tādā gadījumā valsts tiesa var ņemt vērā konkrētās A 1 apliecināšanas un tai ir jānosaka, vai personas, kas tiek turētas aizdomās par to, ka tās ir izmantojušas norīkotus darba ņēmējus ar krāpnieciski iegūtu apliecinājumu, var tikt sauktas pie atbildības, pamatojoties uz piemērojamajām valsts tiesību normām (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 60. punkts).

103 Tomēr personām, kurām šāda tiesvedībā tiek inkriminēts, ka tās ir izmantojušas norīkotus darba ņēmējus, uz kuriem attiecas krāpnieciski iegūtās apliecināšanas, tomēr ir jābūt iespējai atspēkot šīs tiesvedības pamatā esošo informāciju, ievērojot garantijas saistībā ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, pirms valsts tiesa attiecīgajai lietai nolemj ņemt vērā šīs apliecināšanas un lemj par šo personu atbildību atbilstoši piemērojamajām valsts tiesību normām (spriedums, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 56. punkts).

104 Tādu šādu gadījumā ir jākonstatē, ka apstrīdētais valsts tiesiskais regulējums neatbilst šā sprieduma 100. un 101. punktā aprakstītajiem nosacījumiem.

105 No vienas puses, šādu tiesiskajam regulējumam nav paredzēts nosacījums uzskatīt Regulas Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 paredzēto dialoga un samierināšanas procedūru. No otras puses, šis tiesiskais regulējums nav ierobežots tikai līdz tam, ka ar to vienai valsts tiesai tiktu piešķirtas pilnvaras apstrīdēt krāpšanas pastāvīgo šādu un šā iemesla dēļ noraidīt A 1 apliecinājumu, bet tajā gan ir paredzēts, ka ņemot vērā jebkādas tiesvedības Beļģijas sociālās apdrošināšanas iestādes, kā arī Beļģijas sociālās inspekcijas nolēmumu pakāut norīkotus darba ņēmējus Beļģijas tiesību aktiem sociālās nodrošinājuma jomā.

106 Otrkārt, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka dalībvalsts nevar attaisnot savu pienākumu,

kas tai noteikti L?gum?, neizpildi ar apst?kli, ka citas dal?bvalstis ar? nav izpild?jušas savus pien?kumus. Ar LESD nodibin?taj? Savien?bas ties?bu sist?m? dal?bvalstu veikt? Savien?bas ties?bu ?stenošana nevar tikt pak?auta savstarp?j?bas nosac?jumam. LESD 258. un 259. pant? ir paredz?ti atbilstoši l?dzek?i gad?jumos, kad dal?bvalstis pie?auj t?m no LESD izrietošo pien?kumu neizpildi (spriedums, 2009. gada 19. novembris, Komisija/Somija, C?118/07, EU:C:2009:715, 48. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

107 Trešk?rt, attiec?b? uz argumentu, saska?? ar kuru A1 apliec?bas atsaukšanas tiesiskais ietvars ir ?oti rudiment?rs un fragment?rs t?d?j?di, ka dal?bvalstis saskaras ar gr?t?b?m, kad t?m ir j?veic neatliekami pas?kumi, lai sod?tu par kr?pšanu, ir j?konstat?, ka, lai gan nav izsl?gts, ka sadarb?bas un samierin?šan?s proced?ra praks? ne vienm?r funkcion? apmierinoši un raiti, dal?bvalstis tom?r nevar atsaukties uz iesp?jam?m gr?t?b?m, ar ko t?s sastopas, ieg?stot nepieciešamo inform?ciju, vai tr?kumiem, kas var rasties vi?u kompetento iest?žu sadarb?b?, lai attaisnotu vi?u no Savien?bas ties?b?m izrietošo pien?kumu neizpildi (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2013. gada 6. j?nijs, Komisija/Be??ija, C?383/10, EU:C:2013:364, 53. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

108 Ceturtk?rt, attiec?b? uz Be??ijas Karalistes izvirz?to argumentu, saska?? ar kuru pat gad?jum?, kad attiec?g? persona jau ir pak?auta soci?l? nodrošin?juma sist?mai izdev?jies?des dal?bvalst?, t?s pak?aušana Be??ijas soci?lam nodrošin?jumam neizraisa dubultu pak?aut?bu tikt?l, cikt?l saska?? ar Regulas Nr. 987/2009 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiec?g? persona provizoriski ir pak?aujama t?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, kur? t? faktiski veic darbu nodarbin?tas vai pašnodarbin?tas personas status?, j?konstat?, ka š?da interpret?cija at?emtu priekšmetu š?s regulas 5. panta 2.–4. punktam. Ja past?v saska?? ar š?s regulas 5. panta 1. punktu izsniegts dokuments, tad š?s pašas regulas 5. panta 2.–4. punkt? paredz?t? proced?ra ir j?piem?ro, ja starp daž?du dal?bvalstu kompetentaj?m iest?d?m ir nesaska?as saist?b? ar šo dokumentu, un š?d? gad?jum? Regulas Nr. 987/2009 6. pants nav piem?rojams.

109 T?dos apst?k?os ir j?apmierina Komisijas iebildumi saist?b? ar Be??ijas Karalistes pien?kumu neizpildi, kas tai noteikti Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkt?, 12. panta 1. punkt? un 76. panta 6. punkt?, k? ar? Regulas Nr. 987/2009 5. pant?.

110 Run?jot par iebildumu saist?b? ar A1 l?muma p?rk?pumu, ir j?konstat?, ka no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka ar š?du l?mumu, lai ar? ar to piln?b? var pal?dz?t soci?l? nodrošin?juma iest?d?m, kur?m uzdots piem?rot Savien?bas ties?bu normas šaj? jom?, š?m iest?d?m nevar tikt noteikts pien?kums izmantot noteiktas metodes vai iev?rot noteiktu interpret?ciju, piem?rojot Savien?bas ties?bu normas (spriedumi, 1992. gada 8. j?lijs, *Knoch*, C?102/91, EU:C:1992:303, 52. punkts, k? ar? 1992. gada 1. oktobris, *Grisvard* un *Kreitz*, C?201/91, EU:C:1992:368, 25. punkts).

111 T?tad, t? k? A1 l?mumam nav normat?va rakstura, Be??ijas Karalistei nevar tikt p?rmests, ka t?, pie?emot Programmlikuma 23. un 24. pantu, ir p?rk?pusi šo l?mumu.

112 Šajos apst?k?os iebildums par A1 l?muma p?rk?pumu ir j?noraida k? nepamatots.

113 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, ir j?konstat?, ka, pie?emot Programmlikuma 23. un 24. pantu, Be??ijas Karaliste nav izpild?jusi pien?kumus, kas tai noteikti Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkt?, 12. panta 1. punkt? un 76. panta 6. punkt?, k? ar? Regulas Nr. 987/2009 5. pant?.

Par ties?šan?s izdevumiem

114 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dal?bniekam, kuram nol?mums ir

nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolūmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā būtībā ir atzāta pienākumu neizpilde, jāpiespriež Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **Pieņemot 2012. gada 27. decembra Programmlikuma 23. un 24. pantu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu, kas grozāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012 (2012. gada 22. maijs), 11. panta 1. punkts, 12. panta 1. punkts un 76. panta 6. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulas (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 883/2004, 5. pantā.**
- 2) **Prasību pārņemt daļēji noraidīt.**
- 3) **Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.

1 Vērdi “šāda koordinācija” nav paši par sevi saprotami, ja netiek pieminēti iepriekš esošie preambulas apsvērumi. Vai nevajadzētu citēt arī, piemēram, Regulas Nr. 883/2004 preambulas 1. apsvērumu?